FRANCKESCHE STIFTUNGEN

Franckesche Stiftungen zu Halle

Brief von Heinrich Wilhelm Ludolf an Georg Melchior v. Ludolf.

Ludolf, Heinrich Wilhelm

Rotterdam, 08.09.1695

Nutzungsbedingungen
Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.
Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.
Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use
All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downladed and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.
Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.
For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-242128

Visual Library

Charissimo Fratri suo s. M. HWL S. D. P.

C 144a 32

Ex quo Hafniâ ad Te præterito anno scripsi atq de contracto matrimonio tibi gratulatus sum, nullas â Te accepi literas. Sospitem tamen Te adhuc spero. Transacta præteritâ hyeme Amstelodami ineunte Vere Angliam repetere constitueram, Consiliarii vero Intimi Dn: de Plessen rogatu, Hagæ Comitis tota æstate detentus sum, quo ipsum in Angliam comitarer, jam vero ipse propter negocia ærarii Regis Daniæ, cui ipse præest, consilium mutare coactus est, quare me huc contuli, quo prima occasione mare trajiciam. Gravi affectu perpetuo fere cruciatus fui, quem nonnulli medici calculo in vesica, nonnulli scorbuto et malo hypochondriaco attribuunt. Num mutatio climatis et alimentorum levamen mihi conciliatura sit, tempus docebit. Fiducia erga Deum filiali tamen non destituor, benignissimum numen opem suam ferendæ patienter impositæ cruci mihi non negaturum, sed hanc afflictionem, ut omnes alias præteritas, mihi salutarem effecturum.

[Mittet tibi Dn. Patruus Francofurtensis â me libellum ex Anglico Idiomate versum, cui titulus: La morale de l'Evangile; â Ministro Anglicæ Ecclesiæ oculis orbato conscriptum; Eam vero mentis aciem, atq divini luminis influxum in eo deprehendes, ut non sine animi voluptate et emolumento tempus tuum ejus attentæ lectioni impensurus sis. Hoc mihi saltem persuasum habeo ejusmodi libellum plus Christianismo conducere quam innumera ingentia volumina rixis academicis repleta; Plurimis tamen piorum hominibus non solum Anglis sed et Gallis ac Batavis perversus Theologiam tractandi modus, fastui humano potius, quam facilitandæ gregis saluti inserviens adeo displicere

incepit, ut non spernenda videantur nonnullorum modernorum vaticinia de redintegrando inter piuiores mentes unitatis in fide vinculo. Innotuit Hagae comitis alicui Mr. Brousson, olim advocato Tholosano. Is propter persecutionem Gallia excedere coactus, aliquantum temporis in Helvetia consumserat instinctu divino vero impulsus clam in Galliam redierat. Ubi in locis desertis et sylvis verbum divinum et sacramenta exhibuit miris à Deo viis conservatus tandem decrescentibus corporis viribus huc se contulit. Vix potui satis mirari ea quae mihi retulit de donis praeternaturalibus, quibus Altissimus puellas et juvenes opifices ibi suscitavit, ad praedicationem Evangelii, exhortationem oppressorum, et supplendam vicem amissorum Ecclesiae Pastorum. Inter alia mihi narrabat, cum primo in Prophetis perspicere inciperet splendida Dei promissa de glorioso statu Ecclesiae Dei, atque universali per terram conversione ad verum Dei cultum, se miratum esse, quod tam parca ejus rei mentio in templis fieret, adeo dubium se diu habuisse de vero eorum locorum sensu. Sed cum vidisset omnes Prophetas in fine Prophetiarum conspirare, in praedicendo florentissimo Ecclesiae Statu, se amplius de ea re non dubitasse, sed humillime divinam benignitatem veneratum esse, quod mentem suam illuminaverit cognitione istius veritatis, quae cuilibet pio cordi, cui gloria Dei curae est, summo solatio esse deberet. Interim se tum temporis putasse sibi soli hanc rem peculiari gratia revelatam, in hisce vero oris se plurimos invenisse, qui nullatenus secum dubitarent. Scire Deus Ecclesiam non à sceniis purgaturus, atque ex omnibus gentibus et sectis congregaturus sit in simplicitate fidei in Christum eos, qui vita et moribus non nomine tantum Christianos repraesentarent. Licet severa Dei judicia, inauditas vindictas atque iram Divinae dies, si non incipienda saltem variis signis et omnibus viris inter exteras gentes, non adeo improbavi Speneri sententiam de instanti

calamitates felicitatem [illegible] temporis praecursura sint, quae quidem magna annunciatus esse videtur. Haec fusè scripsi, ut intelliges praeclaris et pro benignum fata Ecclesiae, et temporis auspicatissimi. Vale. Dabam Roterodami [illegible] 1695